

Abcúg Macron!

2024 március 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A retorikai hókuszpókusz csak olaj a t?zre.

Ha nem lenne olyan drámai az európai politikai helyzet – amikor talán már csak egy lépésre vagy pisztolylövésre (lásd Gavrilo Princip) vagyunk a harmadik világháborútól –, akár örvendezhetnénk azon, hogy alighogy ratifikálta a magyar parlament Svédország NATO-csatlakozását, a svéd miniszterelnök azonnal helyretette a NATO egyik atomhatalmának els? számú vezet?jét.

Macron elnök ugyanis az Ukrajna megsegítésére általa összehívott párizsi válságértekezleten hétf?n kijelentette: nem szabad kizárni azt a lehet?séget, hogy a NATO szárazföldi csapatokat küld Ukrajnába, mert szerinte bármilyen eszköz bevetésére szükség lehet, hogy Oroszország ne nyerhesse meg ezt a háborút.

Nos, erre úgy reagált Ulf Kristersson, hogy

ha Emmanuel Macron katonákat akar küldeni Ukrajnába, akkor küldjön franciákat, de az egész NATO nevében ne beszéljen.

Hozzátette, hogy svéd katonák nem mennek Ukrajnába, ez a kérdés nincs napirenden. Ezzel máris egy platformra került újdonsült NATO-szövetségesünk hazánkkal, és örömünket csak tetézi, hogy számos más európai vezet? is kapásból határozottan visszautasította ezt a lehet?séget. Például – a mégoly Zelenszkij-barát és Putyin-ellenes – Németország védelmi minisztere is azt mondta, hogy „a bakancsok a földön” nem opció. S?t az oroszfóbiától szabadulni (jórészt történelmi és néplélektani okból) nem képes

Lengyelország harcias miniszterelnöke is kijelentette, nem tervezi katonai egységek küldését Ukrajnába, miként a cseh és a szlovák kormány sem. Örülhetünk, legalább ebben a kérdésben helyreállt a V4-ek konszenzusa.

Az is megnyugtató volt, hogy Jens Stoltenberg f?titkár – aki pedig nem gy?zi hangsúlyozni, hogy Ukrajnának a NATO-ban van a helye, de amíg nem, addig is pénzzel, paripával és fegyverrel támogatják Kijevet az agresszor Oroszország ellen – szintén meger?sítette, hogy a NATO nem tervez csapatokat küldeni a háborúba, egyúttal stratégiai nyugalomra intette a „stratégiai bizonytalanság” fenntartásáról (jelentsen ez bármit is) hadováló Macront.

A francia elnök elképeszt? felvetése a NATO-tagországok többségéb?l heves ellenreakciót váltott ki, ami csak helyeselhet?. Habár ez képmutató magatartás, mert ugyanezen országok, pontosabban kormányaik – Magyarország és Szlovákia kivételével szinte mindannyian – háborús lázban égnek, és egyre több fegyvert és l?szert szállítanak az ukrán kormánynak.

(Amelyeknek nagy része viszont nem jut el a fronton harcoló ukrán katonákhoz.) De a háborúpárti vezet?k most láthatóan megrettentek és visszakoztak, mert nyilvánvaló, hogy – mint az orosz elnök szóviv?je is kinyilvánította – harcoló alakulatok telepítése Ukrajnába nemcsak valószín?vé, hanem elkerülhetetlenné tenné az Oroszország és a NATO közötti katonai konfliktust. Ami már tényleg a harmadik világháborút jelentené, tehetjük hozzá minden túlzás és riogatás nélkül.

Érdemes emlékeztetni, hogy

Orbán Viktor már egy tavaly márciusi interjújában figyelmeztetett arra, a nyugatiak egyre veszélyesebb fegyvereket szállítanak Ukrajnába, és nagyon közel vagyunk ahhoz, hogy komoly javaslatként kerüljön az asztalra, miszerint Ukrajnával szövetséges országok katonái is menjenek Ukrajna földjére

– ezért soha ilyen közel nem voltunk ahhoz, hogy egy lokális háborúból világháború legyen.

Majdnem egy teljes év eltelt a magyar miniszterelnök óva int? jóslata óta, de ahelyett, hogy az uniós és NATO-országok a t?zszünet és a béketárgyalások útjára léptek volna, a francia államf? hétf?n újabb lépést tett a katasztrófa felé vezet? úton. S nemhogy visszavonta volna abszurd, Európa pusztulásával fenyeget? gondolatkísérletét,

a francia külügyminiszter azzal a nevetséges interpretációval „pontosította” f?nökét, hogy a nyugati csapatok ukrajnai jelenléte nem jelentené úgymond a „hadviselés küszöbének” átlépését.

De a retorikai hókuszpókusz csak olaj a t?zre. Miután a messze leger?sebb NATO-tagállam, az Egyesült Államok is világossá tette, nem küld csapatokat Ukrajnába, hogy részt vegyenek az ottani harcokban, a francia elnök egyedül maradt. Valahogy úgy, mint Napóleon 1814 tavaszán – egész Európával szemben –, aztán b? egy év múlva megint és végképp, Waterloonál. Úgyhogy csak annyit mondhatunk: abcúg Macron!

Faggyas Sándor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló